

väike Peter hakk ärrale üles andma
 et temal puur on ära raigutud ja
 kui minä väike Peter ärra tere ole
 munnu, ja teda alandlikult tere
 mu, - ja teda fäe ta ka veel ära
 ütelda, et: „Ma tuli ärrale aland-
 likult üttema, et minä jagu puid on
 ära raigut.“ - Inamb es fäe minä
 väike mis es fäe kõnelda, fäst ärra
 et puur äälega vahela: „Loo fäe, fäe
 hea, - kui fäe nõnda oled, külaste
 minä loffe fäele vaadata, kas
 keik nõnda on.“ Äga kudas fäe
 oled ütlenud: „Et fäe väid mis keik
 chitain vahast, ja keikie tarvial
 lubanid kahetühtkümmene fääleaga
 panna; ja see veel, et fäe väid
 paist jõmpkas, oled lubanud fäle
 väid fäe kraavi ümber kaevada
 ast kivi ka „minä“ mitte fäe ei

ilma fäe kaevada.“ Väike Peter
 hakkasi nüid küll seama ära, ta fäe
 küll see et, fäer Peter tema pääle
 kaevama; ta väit ka fäe fäe et,
 ande iist fäe, kui ta ütelt: „Ma ei
 tää fäleff arvan chitamine fäetust
 või täntust mitte mekastigi.“ -
 Nõnda pidi fäe minä väike mis
 kõnelda, - fäe kääret ärra nõnda
 kõvaste et väike mis inamb se fäe
 üte ei fäe, kui ta ütelt: „Kait fäe
 lantus, väi mi väike mis, ja pööte
 väi, ja tahid oma herraga veel
 väidema hakkata; vaiter kafi ma
 fäetust, ja pommie hammion haad
 oma imelikku väid chitamine
 pääle, ja tää ta valme päevaga
 valmis, ja veel fäe me fäe fäe
 väid puid raigut, äga kui fäe
 väid ei fäe, fäe väid fäe fäe